

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U TUZLI
BROJ: 32 0 K 398869 21 K
Tuzla, 12.01.2023. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Općinski sud u Tuzli, po sudiji pojedincu Damir Arnautović, uz sudjelovanje zapisničara Senada Halilović, u krivičnom postupku optuženog D.I., zbog krivičnog djela – Ugrožavanje sigurnosti iz člana 183. stav 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u sticaju sa produženim krivičnim djelom - Ugrožavanje sigurnosti iz člana 183. stav 2. u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a sve u vezi sa članom 54. istog Zakona, po izmjenjenoj optužnici Kantonalnog tužilaštva TK-a broj T03 0 KT 0084259 20 od 02.09.2021.godine, koja je potvrđena dana 08.09.2021.godine, nakon završenog glavnog pretresa dana 10.01.2023.godine koji je održan u prisustvu tužioca Čačković Damira, branioca Hećimović Bakira i optuženog, donio je dana 12.01.2023.godine i javno objavio

P R E S U D U

Optuženi:

D.I. zvan „P.“, sin S.1 i majke S.2 rođene S., rođen u T., nastanjen u T., ulica ..., rođen ... godine, po narodnosti Hrvat, državljanin BiH i Republike Hrvatske, JMBG: ..., po zanimanju ekonomski tehničar, nezaposlen, oženjen, otac dvoje malodobne djece, pismen, sa završenom Srednjom ekonomskom školom, vojnu obavezu nije regulisao, bez čina i odlikovanja, ne vodi se u vojnoj evidenciji, lošeg imovnog stanja, ne vodi se drugi krivični postupak, **osuđivan: Presudom** Općinskog suda Tuzla broj 32 0 K 264719 16 K od 05.12.2019. godine, potvrđena presudom Kantonalnog suda Tuzla broj 32 0 K 264719 19 Kž od 05.12.2019.godine, zbog krivičnog djela iz člana 362 stav 2 u vezi sa članom 31 KZ FBiH, na kaznu zatvora u trajanju od 6 mjeseci uslovno 2 godine i **Presudom** Općinskog suda Živinice broj 33 0 K 085518 20 K od 22.09.2020. godine, zbog krivičnog djela iz člana 173 stav 1 u vezi sa članom 31 KZ FBiH, na kaznu zatvora u trajanju od 4 mjeseca uslovno 2 godine

K r i v j e

Što je:

1. U aprilu mjesecu 2018. godine, u Tuzli, svjestan da ozbiljnom prijetnjom da će napasti na život ili tijelo ugrožava sigurnost S.N. koja mu je bivša supruga i majke njegovog djeteta, a što je i htio, nezadovoljan oko načina na koji održava lične odnose sa svojim malodobnim sinom Mldb.1, rođenim ... godine pozivao S.N. na njen mobilni telefon korisničkog broja ..., te je verbalno vrijeđao upućujući joj psovke i između ostalog joj govorio „De mi reci gdje si da ti skačem po glavi i tebi i ocu i materi, nemoj da vam zabranim da dišete u Tuzli, reci gdje si pa ćeš vidjeti ko sam ja“, „Eto mene gore u stan, sad ćeš vidjeti ko sam, daj zovi ko će te zaštititi“, „Sad ću doći, zovi ko će da stane pred mene“, „Sad ću ti pokazati ko sam, sad ćeš vidjeti, zovi policiju da stanu pred mene, moraju mi Allaha mi pucati u glavu“, „Krenuo sam gore, de molim te nazovi nekoga da te zaštiti, jer ako te nađem isjeći ću te na komade, polomiću te svu, prepoloviću te, samo bježi gdje god možeš“, te „Eto me bježi, ja ti kažem da je bolje da

bježiš, eto me gore, bolje bježi, spakuj se i bježi, a tebi je bolje da te ne nađem, ni policija te ne može zaštititi, sad ćeš vidjeti ko je D.“, a da bi potom i došao do ulaznih vrata S.N. stana u kojem se nalazila S.N. zajedno sa malodobnim Mldb.1, te je lupao na ulazna vrata stana, ali mu S.N. uslijed straha za vlastitu sigurnost nije smjela otvoriti, a što je sve kod S.N. izazvalo osjećaj straha i ugroženosti.

Dakle, ozbiljnom prijetnjom da će napasti na život ili tijelo ugrozio sigurnost roditelja svog djeteta

2. U vremenskom periodu od jula mjeseca 2019. godine pa do 28.10.2020. godine, u Tuzli, svjestan da ozbiljnim prijetnjama da će napasti na život ili tijelo ugrožava sigurnost više osoba, a što je i htio, svojoj bivšoj supruzi S.N. koja je i majka njegovog djeteta, te S.N. roditeljima S.M. i S.V., kao i S.N. bratu S.E. upućivao ozbiljne prijetnje da će napasti na njihove živote i tijelo, pa je tako između ostalog:

- U julu mjesecu 2019. godine, u T., u ulici ..., za vrijeme dok je od S.N. preuzimao njihovo zajedničko malodobno dijete Mldb.1, rođenog ... godine i kada mu je S.N. rekla da se dijete mora navići na njega, S.N. rekao „Pucaću u glavu i tebi i njemu“, a što je kod S.N. izazvalo osjećaj straha i ugroženosti.
- Dana 12.08.2019. godine, oko 21,00 sati, u Tuzli, u ulici Klosterska, za vrijeme dok su šetali njegov bivši punac i punica S.M. i S.V. zajedno sa njegovim malodobnim sinom Mldb.1, rođenim ... godine, te nakon što su ga S.M. i S.V. spriječili da uzme malodobnog Mldb.1 u naručje jer je isti plakao S.M. rekao „Ja klanjam pet vakat namaza, nestaće vas“, a nakon što je S.M. držeći malodobnog Mldb.1 u naručju zajedno sa S.V. krenuo u pravcu svoje kuće, prišao S.M. i uhvatio ga za ruku, te S.M. i S.V. rekao „Ja ću vas sve srediti“, a potom i „Pet godina da ležim u Zenici kada izađem onda će te vidjeti“, a S.M. još i rekao „Ili tebe neće biti ili mene“, a što je sve kod S.M. i S.V. izazvalo osjećaj straha i ugroženosti.
- Dana 28.10.2020. godine, oko 15,00 sati, u Tuzli, u bašti ugostiteljskog objekta Sloboda, prišao S.E. koji je sjedio za stolom u društvu sa svojom djevojkom H.M., te S.E. rekao „Došao sam da ti kažem da ću vas sve pobiti i oca i majku i sestru i tebe, samo sam dijete halalio“, te mu rekao i da zna gdje se S.E. kreće i gdje mu roditelji šetaju i da će ih sve odrobijati, a što je sve kod S.E. i S.E. roditelja S.M. i S.V., koje je S.E. istog dana i obavijestio o upućenim prijetnjama, izazvalo osjećaj straha i ugroženosti, a kod H.M. osjećaj uznemirenja.

Dakle, ozbiljnim prijetnjama da će napasti na život ili tijelo ugrozio sigurnost više osoba

Čime je izvršio krivično djelo – **Ugrožavanje sigurnosti** iz člana 183. stav 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u sticaju sa produženim krivičnim djelom - **Ugrožavanje sigurnosti** iz člana 183. stav 2. u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a sve u vezi sa članom 54. istog Zakona.

Pa sud optuženom na osnovu čl. 43. i 54. KZ F BiH

U T V R Đ U J E

- za krivično djelo - **Ugrožavanje sigurnosti** iz člana 183. stav 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca
- za krivično djelo – **Ugrožavanje sigurnosti** iz člana 183. stav 2. u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a sve u vezi sa članom 54. istog Zakona, kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca

Na osnovu čl. 42., 43., 49. i 54. KZ FBiH, **optuženog D.I.**

O S U Đ U J E

NA JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 4 /četiri/ mjeseca.

Na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH, oštećena S.N. I S.V. i oštećeni S.E. se upućuju na parnični postupak radi ostvarivanja imovinsko pravnog zahtjeva.

Na osnovu člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku optuženi D.I. se obavezuje da plati troškove krivičnog postupka u ukupnom iznosu od 100,00 KM u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude.

O b r a z l o ž e n j e

Kantonalno tužilaštvo Tuzlanskog kantona optužnicom br. T03 0 KT 0084259 20 od 02.09.2021.godine, optužilo je D.I. da je počinio krivično djelo – Ugrožavanje sigurnosti iz člana 183. stav 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u sticaju sa produženim krivičnim djelom - Ugrožavanje sigurnosti iz člana 183. stav 2. u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a sve u vezi sa članom 54. istog Zakona.

Optužnica je potvrđena dana 08.09.2021.godine.

Optuženi se na ročištu za izjašnjenje o krivnji izjasnio da nije kriv za krivično djelo – Ugrožavanje sigurnosti iz člana 183. stav 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u sticaju sa produženim krivičnim djelom - Ugrožavanje sigurnosti iz člana 183. stav 2. u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a sve u vezi sa članom 54. istog Zakona, pa je postupak nastavljen zakazivanjem glavnog pretresa.

Kantonalni tužilac je ostao kod podnesene optužnice prema optuženom do završetka glavnog pretresa, s' time da je izvršio manju izmjenu činjeničnog opisa tačke 2. optužnice, a u završnom izlaganju je naveo da smatra da je u ovom postupku van svake razumne sumnje dokazano da je optuženi izvršio krivična djela na način u vrijeme i na mjestu kako je to i navedeno u optužnici, a što proizilazi prije svega iz

jasnih i uvjerljivih iskaza svjedoka optužbe, a čiji iskazi su potkrjepljeni i sa snimcima telefonskih razgovora između optuženog i oštećene S.N., koje je S.N. snimila na svom mobilnom telefonu i na kojima se jasno i glasno čuju riječi prijetnje koje izgovara optuženi i to povišenim tonom, a koje prijetnje, kada se cijene prema svim okolnostima slučaja, a naročito njihovog sadržaja i načina upućivanja i dosadašnjih njihovih odnosa, sasvim sigurno predstavljaju ozbiljne prijetnje koje su kao takvi i objektivno podobne da kod oštećene izazovu osjećaj straha i ugroženosti, a da je oštećena S.N. imala sva zakonska prava da snima te telefonske pozive jer su ti pozivi bili upravo njoj i namjenjeni, a o sadržajima tih razgovora je i vjerno svjedočila pred ovim sudom, pa tužilac smatra da ukoliko svjedokinja ima pravo da reprodukuje po svom sjećanju sadržaj razgovora onda sasvim logično ima i pravo da takav razgovor i snimi i preda organima krivičnog gonjenja jer onog trenutka kada neka osoba izgovori određene riječi, odnosno uputi informacije drugoj osobi, te riječi i informacije ne pripadaju samo njemu već i osobi koja ih je zaprimila. Sa druge strane smatra da Sud ne bi trebao da pokloni vjeru iskazima svjedoka odbrane jer je očigledno da su njihovi iskazi dati isključivo u cilju da oslobode optuženog od krivične odgovornosti, a što proizilazi ne samo iz bliskog krvnog srodstva koji imaju sa optuženim već i iz činjenice da je iskaz svjedokinje I.S. krajnje nevjerodostojan što smo mogli i utvrditi kroz pregled snimke video nadzorne kamere gdje je događaj ispred supermarketa Bingo na Bulevaru objektivno zabilježen i u potpunosti se drugačije desio od onoga kako ga je opisala ova svjedokinja, pa je tužilac predložio da sud optuženog oglasi krivim, te da optuženom opozove uvjetnu osudu po presudi Općinskog suda u Živicama od 22.09.2020. godine, a da odustaje od prijedloga da mu se opozove i uvjetna osuda po presudi Općinskog suda u Tuzli od 05.12.2019. godine obzirom da su istekli rokovi za opoziv ove osude.

Branilac je u završnoj riječi izjavio da će odbrana kroz analizu provedenih dokaza uvjeriti sud da optuženi nije počinio krivična djela kako mu se potvrđenom optužnicom stavljaju na teret nego je u sukobu bivših bračnih partnera istraga selektivno uzimala ono što je htjela iz navedenih događaja. U toku dokaznog postupka svoj iskaz dala je oštećena S.N. koja je opisivala različite događaje između nje i njenog bivšeg supruga no međutim oštećena je na posebni upit odbrane izjavila da je u trenutcima kada je optuženi dolazio po svoje mlđb. djetet, mimo pravosnažne sudske odluke odlučivala o tome da li će D.I. taj dan da ga preuzme ili ne što je rezultiralo međusobnom svađom optuženog i oštećene ovi navodi proizilaze iz posebnih upita odbrana gdje u konačnici oštećena izjavljuje da se slagala sa istim i da su uvijek imali par doskočica jedno prema drugom. Način na koji je oštećena snimala optuženog neovlašteno bez ikakvog odobrenja nadležnog organa bez njegovog znanja sa posebno instaliranom aplikacijom za neovlašteno snimanje a koji dokaz je proveden tokom ovog glavnog pretresa odbrana i dalje smatra nezakonitim. U završnoj riječi tužilaštvo navodi da su dokazi odbrane usmjereni na umanjenje odgovornosti optuženog ili njegovo oslobađanje od odgovornosti, ali da se takav stav može zauzeti i za svjedoke tužilaštva jer svi su svjedoci tužilaštva bliska rodbina oštećene S.N.. S.M. kao svjedok tužilaštva na glavnom pretresu je potvrdio da optuženom D.I. nije dozvolio kontakt sa svojim mlđb. djetetom što je nerazumljivo postupanje jer i sam ovaj svjedok u svom iskazu tvrdi da se on nije osjećao ugroženo ali se bojao navodno za svoju porodicu. H.M. svjedokinja koja je u toku glavnog pretresa svjedočila na događaju koji se desio na dan 28.10.2021. godine jer pred ovim sudom potvrdila da optuženi nije podizao glas u odnosu na S.E. a da je ista očekivala da će isti početi svađu sa optuženim te da se samo naslonio na sto i otišao dalje.

Branilac smatra da svi događaji koji su optuženom stavljani na teret u kontekstu krivičnog dijela ugrožavanja sigurnosti su rezultat porodičnih problema i činjenice da se oštećeni uzeli vlast u svoje ruke i počeli određivati optuženom kako na koji način i da li će imati priliku vidjeti svoje mlđb. djete pa su u tim svađama prezentovale određene prijetnje koje je tužilaštvo identifikovalo kao krivično djelo ugrožavanje

sigurnosti. Međutim, odbrana napominje sud da kada je riječ o predmetnim krivičnim djelima kojim se optužnicom tužilaštva stavljaju na teret, isto se sastoji u ugrožavanju sigurnosti neke osobe ozbiljnom prijetnjom da će se napasti na život ili tijelo te osobe gdje prijetnja mora imati kvalifikovani oblik odnosno nužno je da se radi o ozbiljnoj prijetnji koja se odnosi na napad na život ili tijelo, odnosno narušavanje života ili povredi tjelesnog integriteta, a u korist svih tvrdnji odbrane da su oštećeni koristili položaj i emotivno uznemiravali optuženog imajući njegovu dijete kod sebe proizilazi iz činjenice da isti nikada sa optuženim nisu imali nikakvih problema nakon događaja od 28.10.2021. godine kako je to potvrdila i S.N. a od onog trenutka kada je omogućila da optuženi viđa svoje mldb. dijete. Obzirom da se optuženom stavlja na teret događaji od aprila 2018. godine završno sa 28.10.2021. godine dakle u vremenskom intervalu od 3 godine skoro je nemoguće da su prijetnje bile tako ozbiljne a da se nikada nisu ni pokušale ostvariti to upućuje na zaključak da ozbiljnosti u prijetnjama nije bilo, ako ih je bilo u redovnim svađama između dvaju porodica pa je prijedlog ove odbrane da sud u nedostatku bitnih elemenata navedenog krivičnog djela donese oslobađajuću presudu. Osim toga odbrana napominje također da bi trebalo odbiti prijedlog tužilaštva da se u smislu odredbe člana 64. Krivičnog zakon F BiH opozove uvjetna osuda Općinskog suda u Živinicama koja je postala pravosnažna 22.09.2020. godine jer je protekao rok provjere pa ne postoje razlozi zbog čega bi se ista dalje opozvala.

Optuženi je u završnoj riječi naveo da je predmetnim postupkom tužilaštva ugrožena njegova porodica, a da je sve započelo zbog S.M. koji je putem njegove rodbine tužiteljice G.A. pokrenuo ove postupke. Optuženi navodi da je S.M. prijavio u policijsku stanicu zbog ugrožavanja sigurnosti međutim ništa se nije poduzelo po tom pitanju, a da optuženi nikada ne bi audio niti jednoj ženi a kamoli ženi koja mu je rodila prvog sina. Sve je započelo nakon razvoda i problema u vezi viđanja djeteta, da svog sina nije vidio 3,5 godine i neke riječi koje je izgovorio su bile samo u afektu bez ozbiljne namjere, a da je za te riječi već osuđen jer je dobio zabranu prilaska i poziva bivšoj supruzi i tu mjeru poštuje. S.M. mu je prijetio zatvorom rekao mu je da će sve učiniti da ga zatvori, a u tome mu pomaže tužiteljica G.A., njeno postupanje se može najbolje vidjeti jer se nije htjela izuzeti u predmetu koji se vodio u Živinicama, a u tom predmetu optuženi je priznao krivnju jer uvijek prizna nešto što je i učinio. S.M. i G.A. su prvi rod i da je ovo sve smišljeno, što je i sud mogao vidjeti da S.N. u sudnici prvo plače a onda mijenja iskaz, da optuženi ima pouzdane inofrmacije od svog izvora iz tužilaštva da je S.E. pripreman za davanje iskaza i da je u tužilaštvu bio više puta što se vidilo iz njegovog iskaza pred sudom jer se zbulio davao je različite iskaze, a svi znaju da je kafić Sloboda uvijek krcat i da je optuženi nešto uradio to bi vidjeli svi, a ističe da tužilaštvo nije dosljedno jer nije izuzelo video snimke kod kafića Lokum i Sloboda jer bi se tada vidjelo da nije ništa preduzeo niti je neko čuo da je prijetio nekom smrću. S.M. je izjavio na suđenju da se savjetovao sa G.A. jer je rekao a s kim drugim će se savjetovati nego sa dajdžinicom, da nije logično da S.E. govori da se sa optuženim svi često susreću i da nema problema i da se ne boje, a u drugom dijelu iskaza govori da se boji, dakle mijenja iskaz. Ponovo ističe da je audio snimak nezakonit, dijelovi tog snimka se ne čuju i S.N. je predala policiji samo što njoj odgovora, a u to vrijeme S.N. je bila u bliskim odnosima sa ljudima iz kriminalnog miljea i to je sve uticalo i na optuženog, u pogledu njegovog sina svjedoci su iznosili netačne izjave jer dijete boravilo kod optuženog u kući i tu nema problema, da u ovom predmetu nema bilo kakvih materijalnih dokaza već samo nepouzdana izjave koje su svjedoci stalno mijenjali.

U dokaznom postupku na glavnom pretresu, izvedeni su sljedeći dokazi: uz saglasnost stranaka korišteni su i pročitani iskazi sa ranijeg glavnog pretresa: svjedoka S.N., S.M., H.M., S.V., S.E., saslušana je svjedokinja svjedokinja I.S. i I.A., a uvidom i čitanjem izvedeni su slijedeći materijalni dokazi: zapisnik o saslušanju svjedoka S.M. KT TK od 30.10.2020 I PU Tuzla 15.08.2019.godine, Naredba

Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 K 398869 21 Kpp od 07.04.2021. godine, Zapisnik o otvaranju i pregledu privremeno oduzetih predmeta od 10.04.2021. godine, Presuda Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 K 264719 16 K od 31.12.2018. godine, pravosnažna 05.12.2019. godine, Presuda Općinskog suda u Živinicama broj 33 0 K 085518 20 K od 17.08.2020. godine, pravosnažna od 22.09.2020. godine, Izvod iz kaznene evidencije na ime D.I. od 10.11.2020. godine, CD-R marke Titanum sa snimcima razgovora koje su preslušane na glavnom pretresu, Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta na ime Popadić Nikola od 09.04.2021. godine, Potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta na ime P.N. od 03.04.2021. godine, Pismeno odobrenje Kantonalnog tužilaštva TK za otvaranja i pregled CD-a d 07.03.2022. godine, Zapisnik PS Centra o otvaranju i pregledu CD-a od 09.04.2022. godine sa foto-dokumentacijom, CD od 09.04.2022. godine sa video snimkom sa CD-a koji nosi oznaku Bingo Bulevar 02.04.2021. godine koji snimak je pregledan na glavnom pretresu.

Svjedok S.N. na glavnom pretresu je izjavila da je bila u braku sa optuženim u periodu od januara 2016. godine do marta 2018. godine, da su u braku stekli zajedničko dijete, sina Mldb.1 koji je rođen ... godine. Izjavljuje da su nakon razvoda braka bili u jako lošim odnosima, zbog toga što je od optuženog stalno dobijala prijetnje, optuženi je dolazio na vrata, lupao na vrata, bio je uticaj i od drugih ljudi koje optuženi poznaje i da se optuženi zbog toga ponašao jer se u tom periodu opijao i drogirao i u takvom stanju je želio da uzima sina, što mu svjedokinja nije dozvoljavala, već je zahtijevala da dijete preuzima isključivo kada je u normalnom stanju, što je gotovo rijetko bilo. Svjedokinja dalje navodi da se zbog toga obraćala Centru za socijalni rad, Udruženju Viva žene kao i policiji. Na upit tužitelja šta se to dešavalo u aprilu 2018. godine, navodi da je znalo biti perioda normalne komunikacije sa optuženim ali da bi nastajao problem kada bi mu govorila nešto što mu ne odgovara, zbog čega je optuženi par puta poziva i prijetio da će doći na vrata, da će joj pucati u glavu i odrobijati, da može zvati „Hag“ i lokalne kriminalce i da niko neće pomoći i te prijetnje su se ponavljale više puta u 2018. godini, optuženi je u tom periodu dolazio na vrata, tada kad je prijetio da će joj pucati u glavu i tada je pozvana i policija, optuženi je tada lupao par puta i hodao uznemireno ispred vrata, a svjedokinja navodi da je počela snimati sve pozive optuženog na njen broj mobitela ... i odlučila je da prijavi optuženog tek drugi put jer prvobitno nije imala te snimke, a prvi put joj je rečeno da je bila njena riječ protiv njegove i optuženi joj je rekao da joj niko neće vjerovati u vezi prijetnji, zbog čega je svaku slijedeću prijetnju snimila i prijavila inspektorima, zbog čega je optuženi dobio zabranu prilaska. Navodi da je snimanje razgovora izvršila korištenjem aplikacije na mobitel koja je snimala sve pozive koji su bili upućeni na njen broj mobitela. Svjedokinja dalje navodi da je optuženi u periodu 2018. godine otišao u Njemačku i par mjeseci nisu imali nikakve kontakte i poslije njegovog javljanja krajem godine, krenuli su zajedno u Centar za socijalni rad radi dogovora o viđanju djeteta, ali sve je to bilo neuspješno, mada je optuženi dolazio četvrtkom kada je presudom određen dan za viđanje djeteta ali tom prilikom dijete nije htjelo izaći, a u julu 2019. godine prilikom preuzimanja djeteta od strane optuženog, dijete se ponovo krilo iza njenih nogu, a optuženi nije htio uopće da je sluša kada mu je govorila kako da se brine o djetetu, izrevoltirana mu je rekla da se ne može tako ponašati i optuženi se tada približio i rekao da će pucati u glavu „i tebi i njemu“, sjeća se da mu je uputila par psovki i pokušala da smiri dijete i da ga ohrabri da ide sa ocem, optuženom je rekla da ovo neće više moći više ovako, a optuženi je uzeo dijete za ruku i udaljio se, a svjedokinja navodi da je htjela da prijavi optuženog za ovaj događaj ali da je optuženi preduhitrio i otišao u policiju i tada je i svjedokinja dala iskaz. Dalje navodi, da su članovi njene porodice u jako lošim odnosima sa optuženim i da su u svemu ovome najviše ispaštali, da je optuženi dva puta napao njene roditelje koji vode brigu o djetetu a da je svjedokinja ove prijetnje optuženog shvatila ozbiljno i do

danas se osjeća ugroženo od strane optuženog, a i ranije je govorila policiji da će optuženi nešto napraviti i da je najbolje da se udalji od nje i njene porodice, a da se u svemu tome pravila jaka jer je morala da bude takva. U unakrsnom ispitivanju svjedokinja je potvrdila da nije davala dijete optuženom jer nije bio u stanju da dijete preuzme, jer je optuženi govorio da se drogira, a i majka optuženog je govorila da nije podoban da preuzima dijete i da je to uradila iako je bila svjesna da je drugačije odlučeno pravosnažnom presudom i iako je optuženi dolazio na njena vrata u vrijeme kada treba da preuzme dijete i svjedokinja u početku nije otvarala vrata i otvarala bi kada dođe policija, jer bi se optuženi počeo svađati i automatski bi dobio negativan stav od strane svjedokinje kao i djeteta, a prilikom svakog susreta sa optuženim imali su par doskočica jedno drugom, ali da nije tačno da je optuženom upućivala neprimjerene riječi. Navodi da je optuženi znao da ga snima i rekao je da se on ne boji tih snimaka, a za snimanje je saznao od policije, te da optuženi je nikada nije udario ali ju je ugrozio prijetnjama. Na upit optuženog svjedokinja navodi da nakon ovih prijetnji ima kontakt sa optuženim, da se sreću u gradu, da prilikom tih susreta nije ugrozio nju ili dijete nekim oružjem, a da moraju komunicirati jer imaju zajedničko dijete a u zadnjih godinu dana nije bilo problema sa optuženim. Na upit suda, svjedokinja navodi da je optuženom izrečena mjera zabrane prilaska u februaru 2019. godine na period od šest mjeseci i zabrana u trajanju od godinu dana protiv uznemiravanja.

Svjedok S.M. na glavnom pretresu je izjavio da mu je optuženi bio zet, ali da su nakon razvoda braka u lošim odnosima, da je optuženi agresivan prema njemu i da ga je do sada dva puta fizički napao, a u vezi događaja od 12.08.2019. godine oko 21,00 h u ulici Klosterska navodi da je to veće šetao sa suprugom S.V. i unukom Mldb.1, optuženi je prolazio sa svojom suprugom i krenuo je prema svom sinu Mldb.1, ali je dijete zavrištalo i sakrilo se iza nogu S.M. i svjedok je rekao optuženom da mu ne prilazi jer vidi u kakvom je stanju dijete, a optuženi je počeo „drobiti“ da će ga alah kazniti i onda je optuženog njegovu supruga povukla i rekla „hajde, D. da idemo“ i svjedok je krenuo dalje, a optuženi je krenuo za njim govoreći stani šećerašu, prišao mu je govoreći da neće on njemu govoriti hoće li svoje dijete uzeti, svjedok je predao dijete ženi, a optuženi je svjedoka hvatao za ruke i vukao ga prema sebi, što je svjedok shvatio kao provokaciju da udari optuženog, iako je svjedok dok su optuženi i S.N. bili nezaposleni, othranio to dijete, dalje u tom događaju došla je i majka optuženog i rekla šta rade sa njenog djeteta iako se optuženi nikada nije ponudio da razgovaraju već je samo ispoljavao agresiju i svjedok je tada krenuo u policiju da ovo prijavi i optuženi je rekao da će i on njega prijaviti. Tužilac je svjedoku predočio dio iskaza iz istrage gdje je izjavio „dok je D. nastavio sa vrijeđanjem govoreći mi ja klanjam pet vakat namaza, nestaćete vas“ svjedok pojašnjava da mu je optuženi tada govorio sve oko alaha, ali se ne može sjetiti tačno, ali da kada je davao izjavu da je sve izjavio tačno, tužilac je ponovo predočio dio iskaza iz istrage da mu se optuženi obratio riječima: „ti meni nećeš hvatati za ruku, ja ću vama naškoditi, neće ti meni sprečavati da viđam svoje dijete, neće mene tužiteljica G. zatvoriti, a kad izađem iz zatvora ima da vas nema“ , svjedok navodi da je sve doslovno tačno, te da je tačno da mu je optuženi prilikom ponovnog prolaska pored njega rekao u prolazu „ili tebe neće biti ili mene“ , s time da svjedok dodaje da je to rekao i njegovom sinu poslije ovog događaja pred „Slobodom“ i rekao je njegovom sinu S.E. da će ih pobiti ako se nešto njegovoj majci dobacuje i to mu je S.E. ispričao. Svjedok navodi da sve ovo što je optuženi rekao u Klosterskoj ulici kao i što je rekao njegovom sinu S.E., svjedok je to krajnje ozbiljno shvatio, da se ne boji ni njega ni dragog boga i može ga ubiti, ali da se plaši za svoju ženu i kćerku koja svaki put doživi stres, za sebe se ne boji jer je svoje proživio. U unakrsnom ispitivanju svjedok navodi da prilikom

pokušaja optuženog da priđe svom djetetu, da se dijete prepalo i sakrilo se iza njega i da svjedok ne da nikome da priđe djetetu u situaciji kada se prepadne jer ne želi da dijete preživljava stresove obzirom da je dijete prestalo da priča, imalo je tada 2,5 godine i dijete je pokazivalo rukama kao da boksa i sumnjao je da dijete pokazuje da tada tuče djeda, a što je to poslije dijete i govorilo. Svjedok navodi da njegova kćerka nije sprečavala optuženog da vidi dijete i da je bila odluka suda i dogovor u Socijalnom i da u vezi toga treba pitati njegovu kćerku, svjedok navodi da je i on imao straha ali da se više bojao za porodicu i da ne može reći da se i on nije bojao jer bi čovjek tada morao biti od kamena da se ne boji, a da je tačno da mu je tužiteljica G.A. rekla „nemoj dajdža da se tučeš, ti nisi od toga, vidi tvojih godina, a vidi njegovih“. Na upit optuženog svjedok navodi da je tačno da je u Klosterskoj ulici pokušao da priđe svom sinu, a ne njemu, da nije tačno da sina nije vidio tri godine, jer ga je vodio i u džamiju, ali da se poslije majka djeteta protivila tome jer je dijete malo i za njega nije džamija, da je tačno da je više puta sprečavao optuženog da vidi sina jer kad se dijete plaši svjedok ga pokušava zaštititi.

Svjedok H.M. na glavnom pretresu je izjavila da je dana 28.10.2020. godine sjedila u bašti kafića „Sloboda“ sa momkom S.E., tada im je prišlo njoj nepoznato lice i obratilo se S.E. riječima: „prenesi svojim roditeljima, ocu, mami i sestri da ne prilaze mojoj porodici, mojoj mami, pobiću vas sve, nije mi problem da vas odrobijam“ te je još rekao da ako želi da ga prijavi policiji, da se ne boji ni policije ni G.A. i da mu ne može niko ništa, da zna da su S.E. roditelji bolesni i da ih viđa sa djetetom u gradu, kao i da zna da S.E. izlazi u grad i ponovio je da će ih sve odrobijati i da je dijete halalio i potom je otišao, a S.E. mu nije ništa govorio. Svjedokinja navodi da se tada uplašila, da je mislila da će S.E. reagovati, nije joj bilo drago, primjetila je da je i S.E. uplašen i nakon toga su otišli u policiju da to prijave. U unakrsnom ispitivanju svjedokinja navodi da je tačno da se optuženi tom prilikom nije njoj obraćao, a da je mislila da će S.E. reagovati i da će se početi svađati i da je tačno da optuženi tom prilikom nije podizao glas već se samo naslonio na sto. Na upit optuženog navodi da se optuženi tom prilikom njoj izvinio što prilazi S.E..

Svjedok S.V. na glavnom pretresu je izjavila da je dana 12.08.2019. godine bila u šetnji sa mužem S.M. i unukom, da im je u ulici Klosterska u blizini slastičarne „Lokum“ prišao bivši zet optuženi D.I., on se obratio svom sinu ali je dijete pobjeglo njenom suprugu iza leđa i počelo da plače, jer je prije toga optuženi napravio incident ispred zgrade i dijete je to zapamtilo, S.M. je zamolio optuženog da ne prilazi jer dijete plače i da nije dobar trenutak i S.M. je uzeo dijete u naručje, ali optuženi prilazi S.M. i unosi mu se u lice i počinje glasno da viče, da prijeti, da govori ko je on da mu ne da njegovom djetetu, počeo je da uzvikuje da klanja pet vakat namaza, da vjeruje u boga, nije bilo fizičkog kontakta ali se optuženi S.M. konstantno unosio u lice i prijetio da će ih sve pobiti, supruga optuženog je počela da plače i molila optuženog i vukla ga za ruku da se smiri, a dijete je plakalo, zbog čega su se njih troje odvojili i krenuli dalje Klosterskom, a optuženi i njegova supruga dalje u grad. Kako su se kretali nisu mislili da će se optuženi vratiti i negdje kod prodajnog objekta „Neutrino“ čuli su kako optuženi viče „šećeraš“, a S.M. ima šećernu bolest, stigao je S.M. i uhvatio ga za ruku i onda je baš prijetio da će ih sve pobiti, svjedokinja naglašava da im je „baš baš“ prijetio, uzela je dijete da ga pokuša smiriti, optuženi je i dalje prijetio S.M. koji se prislonio na drvene garaže, tada je došla majka optuženog i raširila ruke govoreći „pobogu šta radite djetetu“, svjedokinja joj je rekla i zamolila da odvede optuženog da dijete ovo ne gleda, S.M. je pozvao policiju, a oboje su se tresli i bili van sebe kao i dijete, optuženi se ponovo vratio preko puta druge strane ulice i opet je prijetio, govorio je S.M. ili ti ili ja, ili ti ili ja Zenicu, a i optuženi je izvršio

prijavu policiji tog dana. Svjedokinja navodi da su te prilike doživjeli veliki stres, oboje su bili uplašeni, a 02.04. optuženi ih je ponovo napao i tada je na Bulevaru udario S.M.. U pogledu događaja od 28.10.2020. godine, svjedokinja navodi da je tu bio njen sin sa djevojkom, koji ih je nazvao telefonom i rekao da im je prišao optuženi i njemu i djevojci rekao da kaže roditeljima da će ih sve pobiti, a S.M. mu je rekao da ide i da prijavi. Svjedokinja navodi da se povodom oba ova događaja osjećala preplašeno i ugroženo za svoj život. U unakrsnom ispitivanju svjedokinja je izjavila da je tačno da se optuženi dana 12.08.2019. godine obratio svom sinu, išao je prema njemu i nije se obraćao S.M. i S.V. sve dok dijete nije pobjeglo iza S.M., a S.M. nije mogao dopustiti da optuženi uzme dijete jer je dijete pobjeglo iza njega i onda ga je S.M. uzeo i podigao, te da je tačno da optuženi ne viđa dijete. Svjedokinja na upit optuženog navodi da je tačno da je prije ovog događaja od 12.08.2019. godine, na prije sedam dana sin optuženog Mldb.1 bio kod optuženog i da je tačno da se prije ovoga dešavalo da se sa optuženim sretnu u prolazu i nije bilo problema i tačno je da optuženi nije viđao sina unazad pet godina, ali da je to odluka optuženog i svjedokinja navodi da je vidjela događaj na Bulevaru kada je optuženi gurnuo njenog supruga.

Svjedok S.E. na glavnom pretresu je izjavio da je dana 28.10.2020. godine oko 15 h sjedio u bašti kafića „Sloboda“ u Tuzli sa svojom djevojkom H.M., u jednom momentu primjetio je optuženog kako je prošao sa ženom i u jednom momentu optuženi je prišao njegovom stolu, čučnuo je i naslonio se na sto i rekao mu „prenesi svojoj mami, svom tati, svojoj sestri, pobiću vas sve, nije mi problem da vas odrobijam, ne bojim se zatvora, ne bojim se G., dijete sam halalio, ne bojim se policije, znam da su ti otac i mati bolesni, znam gdje izlaze u grad sa djetetom, znam gdje ti izlaziš sa djevojkom“, potom je ustao i otišao, a svjedok navodi da mu je prilikom toga govorio da se udaji od stola i da nema potrebe da sa njim priča o bilo čemu, navodi da se njegova djevojka prepala kao i on zbog upućenih poruka njegovim roditeljima, porodici kao i njemu, zbog čega je pozvao roditelje i rekao im da ide na policiju da prijavi optuženog, a roditeljima je rekao šta mu je optuženi rekao. U unakrsnom ispitivanju svjedok navodi da su se prije ovog događaja on i optuženi i ranije u gradu sretali, ali da nije bilo problema, da je tačno da se optuženi izvinio njegovoj djevojci i potom se svjedoku posebno obratio, svjedok se ne sjeća da li je optuženi govorio da prenese roditeljima da mu ne zaustavljaju majku na cesti, te da u tom momentu svjedok nije mogao odmah sebi doći zbog upućenih prijetnji i poslije ovog događaja optuženog više nije sretao, ali da se boji prijetnji optuženog i zbog toga je i izvršio prijavu policiji.

Na glavnom pretresu proveden je dokaz preslušavanjem audio snimka kojeg je S.N. dobrovoljno predala policiji i koji CD je otvoren i pregledan od strane tužitelja Kantonalnog Tužilaštva TK, pri čemu je S.N. uredno pozvana i obaviještena da će se ova radnja preduzeti i bez njenog prisustva, o čemu je sačinjen zapisnik o otvaranju i pregledu privremeno oduzetih predmeta broj T 03 0 KT 0084259 20 od 10.04.2021. godine, a nakon što je prethodno Općinski sud u Tuzli naredbom broj 32 0 K 398869 21 Kpp od 07.04.2021. godine odredio da Kantonalno Tužilaštvo TK primi i osigura čuvanje navedenog CD-a, a pregledom CD-a je konstatovano da se na istom nalaze tri fajla odnosno snimci razgovora između muške i ženske osobe, pa je sudija neposrednim saslušanjem audio snimaka na glavnom pretresu utvrdio da se radi o razgovoru između optuženog i S.N. i da je sačinjeni navedeni zapisnik vjerodostojno konstatovao njihov razgovor koji je duže trajao u tri navedena fajla, pri čemu će sud interpretirati relevantne dijelove razgovora, pa tako u folderu pod nazivom 29.03.2018. godine se nalaze tri fajla, preslušavanjem fajlova pod oznakom: 18-04-56 i 18-04-46, muška osoba verbalno vrijeđa i psuje govoreći „da vam jebem

mater sada svima u usta jeli ti jasno“ , „jesi li čula šta sam ti rekao, pitam te lijepo za dijete, kada ću vidjeti dijete“ , „sad ću ti doći na vrata“ , „de mi reci gdje si da ti skačem po glavi i tebi i ocu i materi, nemoj da vam zabranim da dišete u Tuzli, jeli ti jasno, deset dana te slušam, deset dana me zajebevaš, ostavljam za dijete pare, kupujem šta treba“ , pod fajlom sa oznakom 24.04.2018. godine se nalazi razgovor i obraćanje muške osobe: „eto me gore tebi u stan, sad ćeš vidjeti ko sam, jebaću ti mamu, ... e sad ćeš vidjeti ko sam, sad ćeš vidjeti, ja te molim zovi policiju neka stanu pred mene, moraju mi alaha mi pucati u glavu“ , na narednom fajlu m uška osoba govori: „krenuo sam gore, de molim te nazovi nekoga da te zaštiti jer ako te nađem isječiću te na komade, eto polomiću te svu, samo ću te prepoloviti, samo bježi, bježi gdje god možeš pobjegni, ... bježi eto me, čuješ šta ti govorim, bježi eto me krenuo sam, ... ja ti kažem da je bolje da bježiš, zovi policiju ili koga hoćeš, mogu mi pucati u glavu ispred zgrade da ne uđem, ovo više neću trpiti, trpio sam mjeseci i po dana, drogirao se , pio da bih sebe smirio, ne mogu vidjeti dijete, eto me gore bolje bježi, spakuj se i bježi, ... eto me gore, a tebi je bolje da te ne nađem, ni policija te ne može zaštititi, sad ćeš vidjeti ko je D., neka me zatvore, a šta će kada izađem, sad ćeš vidjeti ko je D. jeli ti jasno“ .

Svjedok I.S. na glavnom pretresu u bitnom je izjavila da je bila prisutna dana 12.08.2019. godine oko 21,00 h , kada je njena snaha I.A. utrčala u njeno dvorište u ulici Klosterska i zovnula je i rekla da optuženi ima konflikt sa bivšim puncem S.M., kada je izašla čula je svađu između optuženog i S.M. i zamolila ih je da se smire, nakon čega je S.M. rekao da će dati sve pare ovog svijeta da D.I. strpa u zatvor i dok je živ da neće dozvoliti optuženom da priđe djetetu, a optuženi je govorio S.M. da će ih alah sve uputiti, šta radite meni i mojoj porodici, potom je optuženi otrčao da ih prijavi policiji, a S.M., njegova supruga i unuk su otišli dalje, svjedokinja je također krenula prema policiji, ali u međuvremenu su došla dva policajca jer su S.M. i njegova supruga već zvali policiju i policija je uputila da se ovaj problem riješi u Centru za socijalni rad. Poslije ovog događaja nakon godinu ili dvije ispred Binga na Bulevaru, optuženi, njegova supruga I.A. i mlađi sin su šetali na Bulevaru, S.M. je tu stojao ispred Binga, optuženi je krenuo da mu priđe i rekao mu je i zamolio da ostavi njegovu majku na miru, i tada nisu dali da se priđe unuku, a tom prilikom je S.V. verbalno vrijeđala. Svjedokinja dalje navodi da je jedne prilike prije svih ovih događaja kada su išli po dijete u terminu koji je odredio Centar za socijalni rad, D.I. bivša supruga S.N. je izvela Mldb.1 i optuženi je sa njom tiho razgovarao, S.N. je bila jako ljuta i nervozna i rekla joj je da će oni svi vidjeti od njene porodice šta ih čeka, jer ima podršku člana porodice koja je vezana za sud i Tužilaštvo, zbog čega je zajedno sa optuženim ovo prijavila policiji. Svjedokinja se sjeća da je jedne prilike optuženi uzeo njen telefon da nazove bivši suprugu radi preuzimanja djeteta, vratio se ljut i rekao da S.N. neće dati dijete, a sutra dan svjedokinja je dobila poziv policije da donese svoj telefon, a poslije je saznala da je S.N. snimala telefonske razgovore sa njom, sa optuženim, čak i taj razgovor kada je optuženi uzeo njen mobitel. U pogledu događaja ispred Bulevara svjedokinja navodi da je počela neka verbalna rasprava između optuženog i S.M., S.M. je krenuo prema D.I. sa obje ruke i odbio se od njegova prsa, a obzirom da se optuženi izmakao i S.M. je krenuo da pada unazad, ali nije pao i vratio se i tada su se uključila dva momka iz osiguranja i došla je i policija.

Svjedokinja I.A. na glavnom pretresu je izjavila da joj je poznat događaj od 12.08.2019. kada je došlo do susreta između optuženog i njegovog bivšeg punca i punice, a obzirom da je šetala sa optuženim kada su naišli na njih u ulici Klosterska, zastali su tu da bi vidjeli dijete koje je prije toga na sedam dana bilo kod njih u kući, ali D.I. bivši punac je sakrio dijete i za sebe i nije dao D.I. da

pride djetetu, to je namjerno uradio, a ispred sebe je držao ruku da optuženi ne može prići i govorio je optuženom da ne prilazi i da dijete ne želi njemu, što nije tačno jer je dijete već boravilo kod njih u kući, a onda je bivša punica optuženog počela da se dere na optuženog da dijete neće moći više vidjeti nikad, svjedokinja je pokušala da smiri situaciju iako je tada bila trudna i tada je doživjela i stres, zamolila je optuženog da krenu jer su se oni derali da će optuženog strpati u zatvor i krenuli su dalje prema ulici majke optuženog, bivši punac optuženog je i dalje nešto dobacivao i bili su drski prema optuženom i svjedokinja je ušla u dvorište svekrve jer joj već nije bilo dobro, a oni su i dalje dobacivali da će optuženog strpati u zatvor. Na upit optuženog svjedokinja navodi da kada je davala izjavu u policiji, policajcu koji je uzimao izjavu zazvonio je mobitel na kojem je pisalo G.A., a to je mogla vidjeti jer je mobitel bio na stolu u blizini, a svjedoku je poznato da je tužiteljica G.A. u rodbinskim vezama sa bivšim puncem i punicom optuženog, a policajac je rekao - G., ona je tu, sve je uredu, uzimam izjavu i svjedokinja navodi da joj je policajac pojašnjavao kako treba da da izjavu, ali da je na kraju izjavila kako jeste i nakon nekog vremena sreli su tog policijskog službenika koji im se izvinio i rekao je da je tada tako morao. Na upit suda svjedokinja navodi da prilikom tog susreta dijete nije plakalo, da optuženi nije izgovorio prijetnje niti je hvatao S.M. za ruku, već da je S.M. hvatao D.I. za ruku i odgurivao ga.

Na glavnom pretresu izveden je dokaz pregledom video snimka, a na okolnost vjerodostojnosti iskaza svjedoka I.S., a u vezi događaja ispred objekta Bingo plus u naselju Bulevar u Tuzli, u ulici Džemala Bijedića, o čemu je sačinjen zapisnik o otvaranju i pregledu privremeno oduzetih predmeta od 09.04.2022. godine, a koji predmet - video zapis je dobrovoljno predat od strane ovlaštene osobe navedenog prodajnog objekta i o čemu je sačinjen zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta od 09.04.2021. godine i u navedenom zapisniku o otvaranju i pregledu cd-a između ostalog konstatovan je relevantni dio pregleda video snimka da kadar kamere prikazuje ulaz u market Bingo plus u ulici Džemala Bijedića broj 1, da u 20,18,07 sati u kadru kamere se pojavljuje muško lice koje na sebi ima bijelu duks majicu, tamnije pantalone, kao i crno bijele patike, da je ustanovljeno da se radi o D.I. koji ide prema starijem čovjeku, a radi se o S.M., gdje mu isti prilazi te se raspravlja sa njim, da se u jednom momentu stariji čovjek S.M. udaljava od D.I., a za njim ide D.I. da bi u 20,18, 16 sati D.I. otvorenim šakama udara tog starijeg čovjeka u predjelu prsa da u jednom momentu S.M. gubi ravnotežu ali ne pada.

Analizom izvedenih dokaza, pojedinačno i u njihovoj povezanosti, sud smatra da je u toku postupka dokazano da je optuženi preduzeo radnje opisane u dispozitivu presude.

U pogledu meritorne odluke po optužnici, obrazloženja dokazanih činjenica, ocjene vjerodostojnosti protivrečnih dokaza, kojim razlozima se rukovodio pri rješavanju pravnih pitanja, a naročito pri utvrđivanju da li postoji krivično djelo i krivična odgovornost optuženog i pri primjenjivanju određenih odredaba Krivičnog zakona na optuženog i njegovo djelo, sud iznosi slijedeće:

Ocjenom izvedenih dokaza sud je utvrdio da je u potpunosti dokazano da je optuženi preduzeo radnje koje mu se izmjenjenom optužnicom stavljaju na teret, o čemu su svjedočili svjedoci S.N., S.M., S.V., S.E. i H.M., koji iskazi svjedoka se podudaraju u bitnim detaljima i nisu dovedeni u sumnju ostalim izvedenim dokazima, a iskaz svjedoka S.N. posebno je potvrđen objektivnim dokazom odnosno audio zapisom u vezi događaja iz aprila 2018. godine, kojom prilikom je optuženi oštećenog S.N. psovao i upućivao prijetnje koje je oštećena snimila na

mobitel tokom razgovora sa optuženim i navedeni snimak dobrovoljno predala službenicima policije, a koji audio snimak potvrđuje iskaz oštećene S.N. kao vjerodostojan i za koji snimak je sud zaključio da se radi o zakonitom dokazu, za koji zaključak će se u daljem dijelu presude dati posebno obrazloženje.

Tokom postupka odbrana je ukazivala da je oštećena S.N. samostalno suprotno pravosnažnoj sudskoj presudi odlučivala da li će optuženi viđati njihovo zajedničko mlđb. dijete, da su saslušani svjedoci bliski srodnici oštećene i da je konkretni krivični slučaj u suštini rezultat porodičnih problema koji su nastali u vezi viđanja djeteta, da su oštećeni koristili položaj i emotivno uznemiravali optuženog preko njegovog djeteta i da se nije radilo nikada o nekim ozbiljnim prijetnjama, dok je optuženi tokom postupka ukazivao da je predmetni postupak pokrenut na inicijativu S.M. koji je koristio rodbinsku vezu sa tužiteljicom G.A., da je neke riječi izgovorio u afektu bez namjere da prijeti i optuženi je posebno skrenuo pažnju sudu u pogledu audio snimka koji je po njegovom mišljenju nezakonit dokaz.

Dakle, odbrana osim prigovora nezakonitosti dokaza, ukazuje da je predmetni slučaj rezultat poremećenih porodičnih odnosa, da se nije nikada radilo o ozbiljnim prijetnjama i da izvedeni dokazi nisu dovoljni za zaključak da je optuženi počinio u sticaju predmetna krivična djela.

Međutim, nakon analize izvedenih dokaza, sud je utvrdio da radnje koje je preduzeo optuženi i koje su dokazane izvedenim dokazima, a koje mu se stavljaju na teret izmijenjenom optužnicom, daleko prevazilaze uobičajene rasprave koje mogu biti rezultat poremećenih odnosa i u predmetnim radnjama se ostvaruju obilježja predmetnih krivičnih djela, jer svjedokinja S.N. je na glavnom pretresu izjavila da je njen bivši suprug optuženi D.I. u aprilu mjesecu 2018. godine psovao i prijetio putem telefona i da je odlučila prije tog telefonskog poziva optuženog da taj poziv snimi, a obzirom da je optuženi i ranije nakon razvoda braka prijetio, dolazio joj na vrata i lupao, da mu nije dozvoljavala da preuzima dijete zbog stanja u kojem se nalazio jer se u tom periodu dovodio u alkoholisano stanje i drogirao, i da je odlučila da taj telefonski poziv snimi jer za njene prijave nije bilo dokaza, pa je prema iskazu svjedokinje S.N., ista instalirala posebnu aplikaciju koja je snimala sve dolazeće pozive, tako da iz iskaza svjedoka S.N. i preslušanog audio zapisa proizilazi da je bez sumnje dokazano da je optuženi u kritično vrijeme verbalno vrijeđao S.N. i uputio prijetnje koje su opisane u tački 1. optužnice, na koji način je ozbiljnom prijetnjom da će napasti na život ili tijelo ugrozio sigurnost roditelja svog djeteta, jer u situaciji kada optuženi između ostalog govori oštećenoj „eto me gore u stan...“ , „de molim te nazovi nekoga da te zaštiti“ ... „ako te nađem isječiću te na komade, polomiću te svu, prepoloviću te, samo bježi gdje god možeš, ... tebi je bolje da te ne nađem, ni policija te ne može zaštititi, sad ćeš vidjeti ko je D.“ itd, zatim došao do ulaznih vrata i lupao na ista, sasvim sigurno da se radi o ozbiljnim prijetnjama koje daleko prevazilaze uobičajeno ponašanje i radi se o radnjama koje svaku prosječnu osobu mogu uznemiriti, zbog čega je sud prihvatio izjavu oštećene koja navodi da se u svemu tome osjećala ugroženo i uznemireno i da je ove prijetnje shvatila ozbiljno, tako da odbrana ne može uspješno tvrditi da se radi samo o nekim riječima izrečenim u afektu optuženog zbog njegovog nezadovoljstva zbog okolnosti da nije viđao dijete, da su takvim raspravama optuženi i oštećena upućivali jedno drugom „doskočice“ , jer iako nije sporno u ovom predmetu da optuženi nije viđao njihovo mlđb. zajedničko dijete, takve okolnosti ne mogu osloboditi optuženog od odgovornosti za radnje u kojima se ostvaruju obilježja krivičnog djela ugrožavanje sigurnosti, a prijetnje i psovke koje je optuženi uputio oštećenoj tog dana putem mobitela su zabilježene audio snimkom i preslušavanjem audio snimka može se

bez sumnje zaključiti da je oštećena S.N. govorila istinu i da se u konkretnom slučaju ne radi o raspravi ili nekim riječima izgovorenim u afektu, već upravo suprotno iz audio snimka se može utvrditi da optuženi koristi agresivan i povišen ton, da se ne radi o nikakvoj raspravi već o ozbiljnim prijetnjama i psovkama koje kod svake osobe mogu izazvati uznemirenje i strah za život ili tijelo, pa obzirom da je iskaz oštećene S.N. potvrđen objektivnim dokazom kao što je audio snimak, sud je poklonio vjeru iskazu ovog svjedoka kao i iskazu u pogledu događaja iz jula mjeseca 2020. godine, kada je optuženi prilikom preuzimanja njihovog zajedničkog mlđb. djeteta rekao S.N. „pucaću u glavu i tebi i njemu“, a po ocjeni suda iskaz oštećene S.N. nije doveden u sumnju ostalim izvedenim dokazima, nadalje, sud je poklonio vjeru i iskazima svjedoka S.M. i S.V., S.E. i H.M., jer ovi svjedoci su opisali i izjavili da je optuženi uputio ozbiljne prijetnje da će napasti na život ili tijelo S.M., S.V. i S.E., jer S.M. i S.V. su izjavili da su dana 12.08.2019. godine prilikom šetnje sa unukom i sinom optuženog, sreli optuženog koji je htio da uzme dijete, te da je tom prilikom došlo do rasprave jer je dijete plakalo i sakrivalo se iza nogu S.M. i S.M. je spriječio optuženog da uzme dijete optuženi je S.M. i S.V. uputio prijetnje „ja klanjam pet vakat namaza, nestaće vas“, a potom prišao S.M. i uhvatio ga za ruku te S.M. i S.V. rekao „Ja ću vas sve srediti“, a potom i „Pet godina da ležim u Zenici kada izađem onda će te vidjeti“, a S.M. još i rekao „Ili tebe neće biti ili mene“, a što je sve kod S.M. i S.V. izazvalo osjećaj straha i ugroženosti, a što je logično jer se radi o prijetnjama koje bi kod svake prosječne osobe mogle izazvati osjećaj straha i ugroženosti, jer i oštećeni S.M. je izjavio da je i on imao straha ali da se više bojao za porodicu, ali da ne može reći da se i on nije bojao i oštećena S.V. je izjavila da su te prilike ona i njen suprug S.M. doživjeli veliki stres i da su oboje bili uplašeni i da se osjećala preplašeno i ugroženo, dok u pogledu događaja od 28.10.2021. godine, nije sporno da je optuženi prišao S.E. koji je sjedio u kafiću „Sloboda“ sa svojom djevojkom H.M., što ni optuženi tokom postupka nije sporio, a iz izjave S.E. sud je utvrdio da mu je optuženi kritične prilike uputio prijetnje da prenese ocu, majci i sestri da će ih sve pobiti uključujući i S.E., da mu nije problem da ih odrobija, da je dijete halalio, da zna gdje mu se roditelji kreću i da zna gdje S.E. izlazi sa djevojkom, a što je potvrdila i svjedokinja H.M. koja je izjavila da im je tada optuženi rekao da prenese svojim roditeljima i sestri da ne prilaze njegovoj porodici, njegovoj majci, da će ih sve pobiti i da mu nije problem da ih odrobija i da je dijete halalio, da se ne boji policije, da zna da su S.E. roditelji bolesni i da ih viđa sa djetetom u gradu, kao i da zna da S.E. izlazi u grad i ponovio je da će ih sve odrobijati, a koji iskaz svjedoka H.M. se podudara sa iskazom S.E., a njihovi iskazi nisu dovedeni u sumnju ostalim izvedenim dokazima, jer iako odbrana tvrdi da u kafiću „Sloboda“ ima više ljudi i da niko nije potvrdio da je ove prijetnje uputio optuženi, svjedok H.M. upravo u tom pravcu na upit odbrane pojašnjava da tom prilikom optuženi nije podizao glas već se samo naslonio na sto, što objašnjava da ove prijetnje druge osobe u kafiću nisu ni morale ni mogle čuti, što je i logično jer su S.E. i H.M. bili za svojim stolom, a sud ove izjave svjedoka prihvata kao vjerodostojne jer izjave nisu dovedene u sumnju dokazima odbrane, a osim toga, dokazi odbrane su ozbiljno dovedeni u sumnju ostalim izvedenim dokazima a što će se obrazložiti u daljem dijelu presude.

Na okolnost predmetnih događaja odbrana je saslušala svjedoke I.A. i I.S. koji svjedoci su bili prisutni u vezi događaja od 12.08.2019. godine i susreta između optuženog i S.M. i S.V., te su oba svjedoka izjavila da optuženi kritične prilike nije upućivao bilo kakve prijetnje prema S.M. i S.V. već u suštini da je došlo do rasprave između imenovanih zbog činjenice da S.M. nije dopuštao optuženom da priđe svom sinu i da su se S.M. i S.V. „derali“ na optuženog i da su mu govorili da će ga strpati u zatvor i da mu neće dozvoliti da priđe djetetu, svjedokinja I.S. je izjavila da je i jednom prilikom prije ovog događaja, a prilikom preuzimanja djeteta S.N. bila

jako ljuta i nervozna i rekla joj da će svi oni vidjeti od njene porodice šta ih čeka, jer ima podršku člana porodice koja je vezana za sud i tužilaštvo, ali iako su navedeni svjedoci bili neposredni očevici događaja, iskaz svjedoka I.S. ozbiljno je doveden u sumnju jer je ova svjedokinja prije nego što je izveden dokaz pregledom video snimka u vezi događaja u naselju Bulevar u Tuzli između S.M. i optuženog, svjedočila da je S.M. krenuo prema optuženom sa obje ruke i odbio se od njegova prsa i da te prilike optuženi praktično ništa nije skrivio, međutim pregledom video snimka utvrđene su činjenice koje su potpuno suprotne svjedočenju I.S., jer pregledom video zapisa utvrđeno je da je upravo optuženi preduzimao aktivne radnje napada prema S.M. jer je optuženi nakon rasprave sa istim otvorenim šakama udario S.M. u predjelu prsa koji je počeo da gubi ravnotežu ali je uspio da se održi da ne padne, tako da iz ovog objektivnog dokaza iskaz I.S. je doveden u sumnju i sud mu nije mogao pokloniti vjeru, jer ovaj svjedok kao majka optuženog očigledno usmjerava iskaz da bi umanjila odgovornost optuženog, i ovaj svjedok nekritički usmjerava svu krivicu na S.M. i S.V. i sud zaključuje da ovaj iskaz nije objektivni i nije vjerodostojan, a također iskaz svjedokinje I.A. nije posebno kvalitetan jer ova svjedokinja tokom događaja se udaljila od optuženog i S.M. i S.V. jer je otišla u dvorište svekrve I.S. kako bi je pozvala i kojoj je rekla da optuženi ima konflikt sa bivšim puncem S.M., a što je potvrdila svjedokinja I.S., ali i ovaj iskaz po ocjeni suda nije objektivni jer iskaz ovog svjedoka ima tendenciju da prikaže da optuženi kritične prilike nije ništa prijetio, podizao glas ili agresivno se ponašao, kao i da je ovaj predmet rezultat inicijative S.M. i S.V. ili bivše supruge optuženog S.N., koji su putem rodbinskih veza sa tužiteljicom G.A. i davanjem lažnog iskaza pokrenuli postupke protiv optuženog, ali ova teza gubi značaj jer je sud preslušavanjem audio zapisa neposredno čuo i stekao utisak o ponašanju optuženog koji je na agresivan način i povišenim tonom prijetio oštećenoj S.N., tako da tendencija i ovog svjedoka da umanjiti odgovornost optuženog ne nalazi uporište u izvedenim dokazima, pa sud zaključuje da isti iskaz nije vjerodostojan.

Odbrana tokom postupka je posebno prigovarala izvođenju dokaza preslušavanjem audio snimka, obzirom da je S.N. bez znanja optuženog snimila njihov razgovor putem mobitela, kritične prilike kada je optuženi u aprilu mjesecu 2018. godine pozvao S.N. na njen mobilni telefon ..., a obzirom da je neovlašteno snimanje preduzeto na inicijativu svjedoka i bez naredbe suda.

Međutim, sud nakon svestrane analize kako odredaba ZKP-a koje propisuju u čemu se sadrži nezakonitost dokaza, značaj audio snimanja telefonskog razgovora bez znanja ili dopuštenja optuženog, odredbama koje propisuju postupak provođenja radnji tehničkog snimanja telekomunikacija, obilježja krivičnog djela neovlašteno prisluškivanje i zvučno snimanje, kao i sadržaj prigovora odbrane, sud smatra da ovako pribavljeni dokazni materijal može se koristiti kao dokaz u krivičnom postupku.

Naime, zaključak o nezakonitosti određenog dokaza ne može se zasnivati isključivo na činjenici da je prilikom njegovog pribavljanja ili izvođenja povrijeđena neka odredba procesnog zakona (osim ukoliko to nije izričito propisano kao što je npr. u članu 97. stav 4. ZKP FBiH) nego se u tim situacijama mora cijeniti: cilj odredbe koja nije primjenjena ili prekršena, značaj propusta da se postupa u skladu sa njom za osnovna prava i slobode optuženog ili svjedoka i značaj tog propusta u odnosu na osnovna načela krivičnog postupka. Svako suprotno postupanje značilo bi da bilo koja povreda odredbi procesnog zakona prilikom pribavljanja ili izvođenja dokaza automatski ima za posljedicu nezakonitost tog dokaza.

U konkretnom slučaju odbrana konkretizuje prigovor nezakonitosti jer nije provedeno prema odredbama ZKP-a koje odredbe propisuju uslove i ko može vršiti tehničko snimanje telekomunikacija i da to utiče na način da se ne zna iz kojeg vremenskog perioda potiče razgovor, sa kojeg telefona je pozivan i na koji telefon je vršeno pozivanje niti je vršeno otvaranje i pregled predmeta - mobitela S.N., pa nakon ocjene navedenog dokaza u vezi prigovora odbrane sud nalazi da u ovom slučaju oštećena prilikom snimanja spornog razgovora nije provodila dokazne radnje koje su propisane odredbom člana 130 ZKP F BiH, već je to učinila kao građanin, pa se prilikom ocjene zakonitosti tako pribavljenih snimki ne mogu primjenjivati odredbe ZKP F BiH koje se odnose na provođenje posebnih istražnih radnji, već u ovom slučaju se cijeni da li je došlo do povrede ljudskih prava optuženog i to prava na privatnost, pri čemu se moraju cijeliti okolnosti u kojima je izvršeno snimanje razgovora kao i da li pravo oštećene da se zaštiti od radnji krivičnog djela i interes društva i krivičnog postupka preteže u ovom slučaju u odnosu na pravo na privatnost optuženog, jer sud nalazi da je optuženi poziv uputio S.N. i u ovom slučaju ne može se raditi o krivičnom djelu neovlašteno prisluškivanje i zvučno snimanje jer se ne radi o razgovoru koji nije bio namijenjen S.N. niti se radi o neovlaštenom snimanju koja se svrha iscrpljuje u narušavanju privatnosti, već je cilj audio snimanja razgovora S.N. bio da se zaštiti od prijetnji i agresivnog ponašanja optuženog kojim je bila ugrožena sigurnost S.N., tako da pravo na privatnost optuženog prestaje u onom momentu kada uputi telefonski poziv prema drugoj osobi i kada počinje sa vršenjem krivičnog djela, a cilj propisivanja ljudskih prava Evropskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava kao i odredbama ZKP-a nije kako bi se počiniocima krivičnih djela omogućilo da što lakše vrše krivična djela i pri tome prolaze nekažnjeno, već institut pravo na privatnost svoju suštinu i cilj nalazi u zaštiti privatnog života koji se ne može povezati sa vršenjem krivičnih djela, a u pogledu prigovora odbrane, u konkretnom slučaju nije ni moglo doći do primjene odredbi koje regulišu privremeno oduzimanje i otvaranje predmeta – mobitela, jer u konkretnom slučaju radilo se o radnji dobrovoljne predaje audio zapisa od strane S.N., pa je nejasno zašto bi navedeni audio snimak bio nezakonit dokaz ako ga je građanin predao ovlaštenim službenim osobama i ovdje treba ukazati na odredbu člana 229. stav 1. ZKP FBiH, prema kojoj građanin ima pravo prijaviti izvršenje krivičnog djela i isto tako u konkretnom slučaju se nije radilo o otvaranju i pregledu privremeno oduzetih predmeta čiji popis nije moguć i zbog čega bi morali biti stavljeni u poseban omot i zapečaćeni shodno članu 85. stav 1. ZKP FBiH niti se radilo o privremenom oduzimanju predmeta bez naredbe suda u situaciji kada se osoba koja se pretresa izričito usprotivi oduzimanju predmeta, već naprotiv predmet je dobrovoljno predat od strane S.N. i tom slučaju audio zapis predstavlja radnju nastavka dokazne radnje saslušanja svjedoka jer je S.N. u svojoj izjavi navela detalje u pogledu vremenskog perioda iz kojeg telefonski poziv potiče, na koji telefon je izvršeno pozivanje i ko je pozvao, a i svjedokinja I.S. je u svom iskazu potvrdila da je optuženi jedne prilike uzeo njen telefon da nazove bivšu suprugu radi preuzimanja djeteta i vratio se ljut i rekao da S.N. neće dati dijete, a sutra dan svjedokinja je dobila poziv policije da donese svoj telefon i poslije je saznala da je S.N. snimala telefonske razgovore, čak i taj razgovor kada je optuženi uzeo njen mobitel, što ukazuje da i ovaj svjedok potvrđuje detalje i vremenski period nastanka audio snimka jer iz sadržaja ovog iskaza S.N. je nakon snimanja audio zapisa razgovora isti odmah dostavila službenicima policije, tako da identitet osobe koja je pozvala S.N. i vrijeme poziva kao i na koji telefon je poziv upućen, utvrđen je na osnovu izjave S.N. i ovi detalji nisu dovedeni u sumnju ostalim izvedenim dokazima, a osim toga, iz sadržaja razgovora sasvim je jasno da muška osoba koja je pozvala S.N. govori o njihovom zajedničkom djetetu i viđanju i problema u vezi toga govori „sad ćeš vidjet ko je D.“, tako da iz sadržaja kompletnog razgovora očigledno je da se radi o optuženom.

Sud je odbio prijedlog dokaza odbrane u pogledu izuzimanja mobitela S.N. na okolnost da u njenom mobitelu ima instalirana posebna naprava za snimanje optuženog i da u mobitelu imaju snimljeni razgovori koji idu u korist optuženom i da je u tim razgovorima S.N. prijetila optuženom, međutim, ovaj dokaz nije relevantan jer prvenstveno nije ni sporno da je S.N. instalirala aplikaciju na mobitel kako bi snimila razgovor sa optuženim jer je to i sama svjedokinja izjavila obražajući da nije imala dokaz za prijetnje i uznemiravanje od strane optuženog i da je bila njena riječ protiv riječi optuženog, a u ovoj stvari predmet raspravljanja su konkretne prijetnje optuženog, tako da radnje S.N. nisu predmet raspravljanja i sud ne vidi na koji način bi drugi razgovori uticali na opravdanost upućenih konkretnih predmetnih prijetnji od strane optuženog i odbrana u tom pravcu nije dovoljno objasnila niti učinila opravdanim provođenje ovog dokaza. Ujedno sud je odbio prigovor odbrane da se pregleda video zapis iz događaja iz naselja Bulevar jer se ne odnosi na predmetni događaj međutim, isti dokaz je bio relevantan kako bi se procjenila vjerodostojnost iskaza svjedoka I.S. i zbog toga je sud isti dokaz prihvatio, a navedeni video zapis predstavlja zakonit dokaz koji je dobrovoljno predat od strane prodajnog objekta „Bingo“ o čemu je uredno sačinjen zapisnik i potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od 09.04.2021. godine.

Optuženi tokom postupka više puta je iznosio tvrdnju svoje odbrane da je predmetni postupak rezultat činjenice da je S.M. u rodbinskim vezama sa tužiteljicom Kantonalnog tužilaštva TK G.A. i da je ista tužiteljica savjetovala oštećene na koji način da ishoduju krivični postupak protiv optuženog, međutim, tvrdnje optuženog ne nalaze uporište u izvedenim dokazima, jer prvenstveno optuženi ne može objasniti kako je to imenovana tužiteljica mogla uticati na događaj iz aprila 2018. godine kada je optuženi pozvao S.N. i istoj prijetio putem mobitela, što je zabilježeno audio snimkom, na koji način je imenovana tužiteljica mogla uticati na neposredno svjedočenje pred sudom kao i na ostale dokaze izvedene u ovoj stvari pa i dokaze odbrane, tako da ove tvrdnje optuženog nisu osnovane i ne utiču na pravilnost odluke suda u ovoj stvari.

Tužilac je nakon izvođenja dokaza optužbe izvršio manju izmjenu optužnice na način da je precizirao vrijeme izvršenja krivičnog djela u skladu sa rezultatima dokaznog postupka, na koju izmjenu odbrana nije prigovarala na glavnom pretresu, a svakako izmjena optužbe na glavnom pretresu je diskreciono pravo tužioca i u konkretnom slučaju nije došlo do izmjene pravne kvalifikacije krivičnog djela niti izmjena ili dodavanje činjenjica koje bi otežale procesni položaj optuženog i izmjena koju je izvršio tužilac se kreće u granicama subjektivnog i objektivnog identiteta, analogno članu 295 ZKP F BiH.

Branilac u toku postupka je ukazivao između ostalog da u dužem vremenskom periodu koji se optuženom stavlja na teret u pogledu radnji u izmijenjenoj optužnici, optuženi nije realizovao niti jednu prijetnju i da samim time su te prijetnje bile u afektu bez stvarne namjere, međutim, ozbiljnost prijetnje se posmatra po kriteriju objektivne podobnosti da prijetnja kod osobe kojoj je upućena izazove osjećaj straha, zabrinutosti, nemira i nesigurnosti i na ozbiljnost prijetnje ne utiče činjenica jeli počinitelj stvarno imao namjeru ostvariti prijetnju, već prijetnja kod ovog krivičnog djela mora biti ozbiljna i koja se odnosi na napad na život ili tijelo i procjenjuje se prema svim konkretnim okolnostima slučaja, prema prilikama u kojima je ista počinjena, načinu i sadržaju prijetnje i odnosima između počinitelja i oštećene, kao i motiva prijetnje, a u ovom slučaju radilo se o prijetnji optuženog prema osobama sa kojima nije u dobrim odnosima i prijetnje su realizirane na ozbiljan način uz povišen ton i agresivno ponašanje optuženog, tako da iste po

ocjeni suda predstavljaju upravo ozbiljne prijetnje koje predstavljaju obilježje predmetnog krivičnog djela.

Dakle, nakon provedenog krivičnog postupka sud je zaključio da se u radnjama optuženog ostvaruju obilježja krivičnog djela Ugrožavanja sigurnosti iz stava 3 i 2 člana 183 jer je optuženi ozbiljnom prijetnjom da će napasti na život ili tijelo ugrozio sigurnost roditelja svog djeteta i ozbiljnim prijetnjama da će napasti na život ili tijelo ugrozio sigurnost više osobe, pri čemu je pristupao sa direktnim umišljajem jer optuženi je odrasla i zrela osoba i svakako da je svjestan da prijetnjama da će napasti na život i tijelo će izazvati osjećaj straha i ugroženosti kod drugog, pa sud zaključuje da je htio da preduzme iste radnje i iste je i učinio, a okolnosti pod kojima je djelo izvršeno u smislu da su radnjama optuženog prethodile činjenice da nije viđao svog mladb. sina, iste okolnosti ne mogu osloboditi optuženog od odgovornosti za počinjeno krivično djelo već mogu samo biti od uticaja kod odmjeravanja sankcije.

Sud nije opozvao uvjetnu osudu Općinskog suda u Živinicama broj 33 0 K 085518 20 K od 22.09.2020. godine, obzirom da se ne radi o istovrsnom krivičnom djelu, jer optuženi je ranije osuđen zbog krivičnog djela lake tjelesne ozljede, pa imajući u vidu posljedice u ovoj stvari, sud nalazi da nije neophodno opozivati raniju uvjetnu osudu i da utvrđena kazna zatvora u ovoj stvari je dovoljna kao svrha kažnjavanja, dok sud nije odučivao o opozivu presude Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 K 264719 16 K od 05.12.2019. godine obzirom da je tužilac odustao od ovog prijedloga, a i protekli su zakonski rokovi za mogućnost opoziva.

Pri odlučivanju o vrsti i visini krivične sankcije, sud je imao u vidu sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti predviđene čl. 49 KZ FBiH koje utiču da kazna bude manja ili veća. Tako je cijenio stepen krivične odgovornosti optuženog, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, njegove lične i porodične prilike kao i sve druge okolnosti koje se odnose na ličnost učinitelja.

Od olakšavajućih okolnosti sud nalazi da je ponašanje optuženog u smislu izvršenih krivičnih radnji nastalo u okolnostima njegovog nezadovoljstva u vezi viđanja njegovog mladb. djeteta, ali iste okolnosti nemaju karakter posebno olakšavajućih okolnosti obzirom da je optuženi u vezi toga imao na raspolaganju druge pravne postupke odnosno imao je mogućnost da pokuša mirnim putem regulisati svoja prava u vezi viđanja djeteta, dok od otežavajućih okolnosti sud nalazi da ponašanje optuženog predstavlja dio njegovog ukupnog ekscenog i kriminalnog ponašanja jer je optuženi do sada dva puta osuđivan i to Presudom Općinskog suda Tuzla broj 32 0 K 264719 16 K od 05.12.2019. godine, potvrđena presudom Kantonalnog suda Tuzla broj 32 0 K 264719 19 Kž od 05.12.2019.godine, zbog krivičnog djela iz člana 362 stav 2 u vezi sa članom 31 KZ FBiH, na kaznu zatvora u trajanju od 6 mjeseci uslovno 2 godine i Presudom Općinskog suda Živinice broj 33 0 K 085518 20 K od 22.09.2020. godine, zbog krivičnog djela iz člana 173 stav 1 u vezi sa članom 31 KZ FBiH, na kaznu zatvora u trajanju od 4 mjeseca uslovno 2 godine, a dosadašnje uvjetne osude nisu vaspitno uticale na optuženog.

Imajući u vidu navedene olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, sud je uz primjenu odredbi na osnovu čl. 43. i 54. KZ F BiH utvrdio pojedinačne kazne i to za krivično djelo - Ugrožavanje sigurnosti iz člana 183. stav 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca i za krivično djelo – Ugrožavanje sigurnosti iz člana 183. stav 2. u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a sve u vezi sa članom 54. istog Zakona, kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca i optuženog osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 4 /četiri/ mjeseca, nalazeći da je izrečena kazna zatvora srazmjerna

nastalim posljedicama i adekvatna ličnosti počinioca, a sve u uvjerenju da će se istom postići svrha kažnjavanja te da optuženi ubuduće neće činiti nova krivična djela.

Sud je na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH oštećene S.N., S.V. i S.E. uputio na parnični postupak radi ostvarivanja imovinsko pravnog zahtjeva, jer podaci krivičnog postupka ne pružaju pouzdan osnov ni za potpuno ni za djelimično presuđenje, dok oštećeni S.M. nije postavio imovinsko pravni zahtjev, pa sud o istom nije odlučivao.

Odluka o troškovima krivičnog postupka zasnovana je na odredbi čl. 202. st. 1 ZKP F BiH. Ukupna visina troškova u iznosu od 100,00 KM, predstavlja paušalne troškove, čija visina je određena imajući u vidu složenost i dužinu trajanja krivičnog postupka, jer optuženi je radno sposobna osoba i u mogućnosti je da radom ostvari novčana primanja.

Iz svih naprijed iznijetih razloga presuđeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Senada Halilović

S u d i j a
Damir Arnautović

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Tuzli, putem ovog suda u roku od 15 dana od dana prijema prepisa presude.